

[Indenrigs- og boligministeren.]

formentlig tværtimod regne med, at det vil kunne modvirke den unge straffedes resocialisering, at han, der i forvejen af straffen er sat tilbage i forhold til sine jævnaldrende, nu yderligere skal forsinkes af en indkaldelse til tjeneste i forsvaret og eventuelt må opgive et arbejde eller et erhverv, han i mellem-tiden har påbegyndt.

Ved det foreliggende lovforslag har man søgt at forene disse modstående hensyn, idet man har foreslået en regel, hvorefter spørgsmålet om udelukkelse fra tjeneste i forsvaret som følge af straf i hvert enkelt tilfælde skal afgøres af sessionen efter et skøn over, om den pågældende må antages at være karaktermæssig uegnet til sådan tjeneste; sessionen skal efter lovforslaget i denne henseende lægge vægt på, om der må antages at være nærliggende fare for, at han vil begå alvorlige lovovertrædelser under en indkaldelse, påvirke de øvrige indkaldte værnepligtige i uheldig retning eller give anledning til disciplinære vanskeligheder eller forsinkelse eller besværliggørelse af uddannelsen. Forsåvidt angår almindelige frihedsstraffe, kan udelukkelse dog kun bestemmes, såfremt den pågældende for forsætlig lovovertrædelse ved dansk eller fremmed domstol er idømt ubetinget straf af fængsel i 5 måneder eller derover, medens omvendt den, som er dømt til arbejds- og sikkerhedsforvaring eller psykopatforvaring, under alle omstændigheder er udelukket. Sessionens afgørelse af udelukkelses-spørgsmålet kan indbringes for værnepligts-nævnet. Denne ordning af udelukkelses-spørgsmålet har af det nedsatte udvalg været forelagt den permanente straffelovs-kommission, der har tiltrådt det foreliggende forslag.

Under den nugældende værnepligtslov er det i stedse stigende grad blevet følt som en mangel, at der kun afholdes een ordentlig session årlig, eventuelt suppleret med overordentlige sessioner, således at afgørelse af forskellige under sessionen hørende spørgsmål ikke straks kan træffes, hvis de opstår udenfor den normale sessionstid. I lovforslaget har man derfor stillet forslag om, at der for hver udskrivningskreds med sæde i den by, hvor kredsens kontor er beliggende, nedsættes en fast session til behandling af de til sessionen henlagte spørgsmål, der foreligger til afgørelse udenfor tidsrum, hvor

den eller de ordentlige sessioner i udskrivningskredsen holdes.

De forøgede krav til mandskabets udvælgelse, som forsvarets udvikling i de senere årtier har medført, har nødvendiggjort, at sessionsbedømmelsen må foretages langt mere indgående end tidligere, og at der må stilles større krav til de bevisligheder for angivne eller formodede lidelser, der kan anerkendes. Som følge heraf er sessionerne efterhånden kommet ind på i ret vid udstrækning at forlange tilvejebragt lægeat-terester eller foretaget lægeundersøgelser — ofte af specialister eller på hospitaler — i tilfælde, hvor en værnepligtig angiver at lide af eller have lidt af alvorligere sygdomme, uden at rigtigheden heraf kan konstateres af sessionslægen. Efter min opfat-telse må det være ganske klart, at de værne-pligtige må have krav på, at den lægelige undersøgelse, som i det enkelte tilfælde er påkrævet af hensyn til sessionsbedømmelsen, foretages, og at dette sker uden udgift for dem selv. I lovforslaget har man derfor medtaget den regel, at udgifter i forbindelse med lægeundersøgelser, attestudstedelser m. v., der er foretaget efter pålæg af udskrivningsmyndighederne, godtgøres de værnepligtige.

Medens det hidtil har været således, at de værnepligtige skulle fremstille sig for sessionen i det år, i hvilket de fyldte 20 år, er der ved lovforslaget opstillet en mere elastisk regel, hvorefter sessionsmødepligten indtræder i det år, hvori de værnepligtige fylder 18 år, medmindre indenrigs- og boligministeren efter forhandling med forsvarsministeren bestemmer, at den først skal indtræde i et senere år.

Efter den nugældende ordning gælder den regel, at en værnepligtig, der ikke er behandlet til udskrivning, forinden han har opnået 36 års lægdsrullealderen, skal udslettes af rullen, d. v. s. at ingen kan udskrives efter 1. januar i det år, i hvilket han fylder 37 år. Efter den foregåede udvikling på forsvarets område, er denne regel ikke længere hensigtsmæssig, idet der i nutiden ved den egentlige militærtjeneste og tjenesten i civilforsvarskorpset stilles sådanne fysiske og psykiske krav til mandskabet, at de i almindelighed næppe fuldtud kan forventes opfyldt af værnepligtige, der er ældre end 30-31 år, hertil kommer, at en indkaldelse for sådanne ældre værnepligtige gennem-